

komme dertil, men jeg henstiller til Thinget, om det ikke vil forbeholde Statens Afgjørelse af denne Sag i dens hele Omfang. Vel er det Mening, som det fremgaaer af Motiverne, at man gennem Spørgsmaalet om, hvad der skal gjøres med Reservecapitalen, kan gaae ind paa Sagen i dens Heelhed; men jeg troer sikkert, at det er rigtigere at udtale det ligefrem. Det forekommer mig ogsaa i og for sig at være noget betænkeligt — og det er en Indvending, som allerede ved Sagens Behandling her ifjor blev gjort gjældende af et Medlem, som ikke mere sidder her i Thinget — at overføre Myndigheden fra Staten til et Repræsentantskab, der dog er valgt paa en noget extraordinair Maade. Det kunde jo være i Løbet af disse 10 Aar, at det viste sig, at den hele Ordning, Spørgsmaalet havde faaet, var alt Andet end glædelig for Kjøbstædernes Creditforhold, og man vilde da vel gennem Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvad der skal gjøres med Reservecapitalen, kunne komme til at nægte at opgive det fremtidige Tilsyn med den hele Forening; men det forekommer mig dog, at det vilde være besynderligt at vælge denne Vej, naar det til enhver Tid staaer til den lovgivende Magts Raadighed at kunne tage hele dette Spørgsmaal under fornyet Overveelse. Jeg troer derfor, at en fornyet Overveelse af § 7 i et Udvalg ikke kan skade. — Naar jeg forresten kan have afskillige andre Indvendinger at gøre imod det foreliggende Udkast, skal jeg villig erkjende, at de fleste af dem nærmest maae betragtes som vedrørende Redactionen. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at fremhæve, at det forekommer mig, at den hele Lovs Bygning vilde tage sig bedre ud, naar §§ 1 og 2 kun udgjorde een Paragraph, hvilken da væsentlig vilde komme til at omhandle Alt, hvad der henhører til Forberedelsen af den saakaldte Vedtægt, der skal danne Grundloven for Brandforsikringsforeningen. Ligeledes kunde §§ 3 og 4 sammendrages til een Paragraph, som da vilde komme til at omhandle de Forhold, der skulle indtræde, naar Vedtægten er udarbejdet. Naar §§ 1 og 2 omhandlede den forenede Bestyrelse, nemlig af Justitsministeren og et af ham efter givne Regler valgt

Repræsentantskab, og naar det er Tanken, at denne provisoriske Bestyrelse kun skulde være et bestemt Antal Aar, skulde jeg ogsaa ønske, at der blev taget udtrykkelig Bestemmelse om, at den, foruden at være bemyndiget til at forberede det fornødne til Vedtægten's Istandkommen, tillige skulde afhjælpe saadanne Mangler, der for Tiden utvivlsomt findes i denne Kjøbstadbrandforsikringsforenings Statuter. I den Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at det er en følelig Mangel ved den nuværende Ordning, at Brandforsikringen ifølge Forordningen af 1792 kun modtager Forsikring for den Skade, der paaføres ved Lynild, og for den, der afstedkommes ved Ildens Slutning, medens det Tilfælde hver Dag hyppigere mæder, at der afstedkommes Skade i Kjøbstæderne ved Sprængning af Dampmaskiner, uden at det, saaledes som Forholdet er i dette Diebliff, er muligt i Kjøbstædernes Brandforsikring at søge nogen Forsikring for denne Fare. Det er imidlertid paatrængende, at Afgang dertil tilveerbringes, og det forekommer mig derfor ikke at kunne være betænkeligt ogsaa at overlade den forenede Bestyrelse af Repræsentantskabet og Justitsministeren at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at en saadan Forsikring kunde blive tegnet. — Naar det i §§ 3 og 4, som jeg vil foreslaae samlede til een Paragraph, omtales, at Vedtægten skal indeholde visse Betingelser, og disse stilles hen som Betingelser for, at Repræsentantskabet for Fremtiden skal udøve den besluttende Myndighed for alle Selskabets Anliggender, forekommer det mig lidt underligt at stille denne Myndighed til at beslutte i alle Anliggender hen som Noget, der skal være betinget; det skulde efter min Mening nærmest være den første Deel af selve Vedtægten og altsaa stilles der paa samme Maade som de øvrige Bestemmelser, som efter § 4 skulle optages deri. — I § 4 c. omtales, at Forsikringen skal vedblive at staae aaben for alle private eller offentlige Bygninger, som ere forsvaret indrettede imod Brandfare efter de gjældende Bygningslove. Dette foranlediger mig til ogsaa at henstille til et eventuelt Udvalg, om Mening, dermed skulde være, at enhver Bygning, der ikke er indrettet